

Arrest

nr. 142 311 van 30 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoede-bestrijding van 9 september 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 3 november 2014 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DE MEERLEER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 5 augustus 2014 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 9 september 2014 wordt deze aanvraag door de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) onontvankelijk verklaard. Verzoeker neemt op 17 september 2014 kennis van deze beslissing. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt niet dat verzoeker een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld tegen deze beslissing.

1.3. De gemachtigde neemt op 9 september 2014 eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing, waarvan verzoeker op 17 september 2014 in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

“Aan de heer:

Naam, voornaam: K. (...), F. (...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Kosovo

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Geen geldig visum”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert, in wat kan worden beschouwd als een enig middel, het volgende aan:

“Buitengewone omstandigheid

Verzoeker woont samen met mevrouw Z. D. (...) en is de natuurlijke vader van het kind D. E. (...).

Dit kind is verwekt tijdens de relatie van verzoeker met Z. D. (...) vooraleer deze naar België is gekomen.

Gezien mevrouw Z. D. (...) in België is gehuwd met de heer J. D. (...), heeft deze laatste het kind E. D. (...) op zijn naam ingeschreven alhoewel hij niet de biologische vader is.

Na de echtscheiding van mevrouw D. Z. (...) met de heer J. D. (...), is verzoeker naar België gekomen om te verblijven bij mevrouw Z. D. (...) en zijn kind E. (...).

Verzoeker heeft er dan ook alle belang bij in België te kunnen verblijven en niet te moeten terugkeren naar Kosovo.”

2.2. Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State moet onder “middel” worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618). Verzoeker haalt in zijn middel geen rechtsregel aan die hij geschonden acht.

Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift op dat hij de “natuurlijke vader” is van E. D. en dat hij verblijft bij Z. D., de moeder van zijn biologisch kind, die ondertussen gescheiden is van J. D. Om die redenen heeft hij er alle belang bij in België te kunnen verblijven en niet te moeten terugkeren naar Kosovo.

De Raad stelt vast dat verzoeker zijn verzoekschrift in wezen richt tegen de beslissing van de gemachtigde van 9 september 2014 waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, vermeld in punt 1.2. De Raad ontwaart geen middel dat specifiek gericht is tegen het bestreden bevel, vermeld in punt 1.3. Ter terechtzitting wordt de raadsman van verzoeker hierop gewezen, waarna deze enkel stelt hiervan akte te nemen en verder te verwijzen naar het verzoekschrift.

2.3. De Raad stelt vast dat het bestreden bevel gesteund is op artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet en dat in casu wordt gemotiveerd dat verzoeker niet beschikt over een geldig visum. De vaststelling dat verzoeker op onregelmatige wijze in het Rijk verblijft, wordt betwist noch weerlegd in het verzoekschrift.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker deze elementen – in casu zijn gezinsleven met E. D. en Z. D. – heeft aangehaald als buitengewone omstandigheden in het kader van de in punt 1.1. vermelde

aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De gemachtigde motiveert in zijn beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, dienaangaande het volgende:

“Betrokkene stelt samen te wonen met mevrouw Z. D. en de natuurlijke vader te zijn van het kind E. D. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat betrokkene de afstamming met het kind E. niet bewijst en aldus kan dit niet weerhouden worden als buitengewone omstandigheid. Een tijdelijke scheiding met zijn partner verhindert betrokkene niet om de aanvraag in te dienen in het land van herkomst. Van zodra immers betrokkene zich in het land van herkomst in het bezit heeft gesteld van de documenten vereist om tot binnenkomst in het Rijk te worden toegelaten, staat het hem vrij zich opnieuw met zijn partner te verenigen.”

De Raad wijst erop dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven in navolging van de beslissing waarbij de vraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Op basis van de feitelijke gegevens in het dossier, blijkt immers dat de gemachtigde het nuttig en noodzakelijk heeft geacht om over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, eerst nadat werd beschikt over de door de verzoeker ingediende aanvraag om verblijfsmachtiging. De beoordeling van de aanvraag om verblijfsmachtiging blijkt aldus bepalend te zijn geweest voor de beslissing tot afgifte van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Dit wordt bevestigd door het feit dat de beslissingen op dezelfde datum werden genomen door dezelfde gemachtigde en op dezelfde datum werden betekend en blijkt tevens uit de synthesesnota van 9 september 2014. Deze vaststellingen in acht genomen, kan verzoeker niet dienstig voorhouden dat de gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met zijn gezinsleven.

2.5. Uit het voorgaande kan worden besloten dat verzoeker niet aantoont dat de bestreden beslissing is tot stand gekomen met miskenning van de voorliggende gegevens of op grond van een incorrecte feitenvinding. Voorts maakt verzoeker niet aannemelijk dat de gemachtigde op kennelijk onredelijke wijze heeft beslist een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven aan verzoeker.

Het middel, in zoverre ontvankelijk, is niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES